

Drogi i cele Hity

Huta „Przyszłość” w Tuszcu o uczczenia wlecie zastużonej bojownicy o Niepodległość i sprawiedliwość Teresy Perłowej składa na R. Tow. Przyjaciół Dzieci zł. 100.

**NA OBOZY
CZERWONEGO HARCERSTWA**

Antoni Wąsik zł. 5.

Dla uczczenia pamięci Teresy Perłowej

Gdzie hitlerowiec odpoczywa w upalny dzień

„Azja dla Japończyków“

Na marginesie Tien-Tsinu

Tien - Tsin - dawna tego chińskiego miasta, o międzywarunkowy charakterze, przeniesiona w znacznym stopniu zainteresowania świata całego na Wschód - oddlego o tysiące kilometrów.

W ogniu rozgrywek europejskich zapamiętano na moment, że jest japońskiego żołnierza pułku. Tokio w chwili dla siebie najdogodniejszej przypomniało o tym. W chwili, gdy ocy Londynu zwrócić było przede wszystkim na Wschód Europy. Gdy cementował się blok antyhitlerowski - blok, który zwłaszcza po porozumieniu z Z. S. R. R. mógłby stać się niebezpiecznym w przyszłości, dla imperializmu japońskiego.

Dywersonja - zakrywanie. Niezaprzeczalne. Ale także jednostronne ujęcie zagadnienia byłoby jednakże zbyt uproszczeniem. „Oki“ Berlin - Rzym - Tokio nie działa, aż tak sprawnie - a na ostatnim tokijskińskim odcinku - tak bezwzględnie pod niemieckim dyktando (dowodem jest tu wypisanie Trzeciej Zszeny z handlu chińskiego).

Japonia ma takie swoje własne, od lat realizowane cele. Tym lepiej jeśli ich europejski odpowiednik będzie zgodny z potrzebami Rzymu i Berlina. Ale nie to jest wtyczką polityki kraju „kwitującą winę”. Od roku 1868 nowa Japonia, Japonia już nie feudalna, lecz przemysłowa - unowocześniona - dąży do wyeliminowania w tym zakresie europejskich i amerykańskich na europejskiej i amerykańskiej. Azja dla Japończyków - w japońskiej transwacji om owa - Azja dla Japończyków.

Dziśwra Kwantung, kolej południowo - mandżurska, południowo - zachodnia, Formosa, wyspy Pescadores, Korea, niemieckie kolonie na Oceanie Spokojnym (te o utworzeniu „niepodległego” Mandżukuo, stanowiącego kln wasaży w pomiędzy Chinami i Z. S. R. R., a obecnie podległ japończykowi Chn - oto znak zwycięzcy imperializmu japońskiego.

Taki właśnie a nie inny kierunek tego szlaku zna swoją naturalną wymowę.

Ujawnia Japonia, która sprowadza gros swego zapotrzebowania na surowcowego i żywnościowego (nawet 2000 ryba, który stanowi główną jej uprawę) zwróciła oczy na północne przedzie wszystkim dniele Chn, na prowincje Hopen, Szantung, Szanai, Czahar i Szuajun. Ołbrzymi ten obszar skupia według

fródchi chińskich i japońskich 125 mlrd. t. węgla, 180 mlrd. t. żelaza, obryzmy łapasy ropy, soli, węgla, bawełny, skór, żółt. To nie przebranie fródchi surowców stały się konieczne dla małego kraju, którego ambicją jest panowanie nad Azją, którego drażni potęga terytorialna Rosji, łazących pod boki Indochin francuskich i Indii brytyjskich.

Anglia, zalewnościana poważnie w przemysły japońskim, milczą, jak powstawało „niepodległe” Mandżukuo. Nowy stan rzeczy zna się, gdy Japonia wraz z ciałe są, szym zasięgiem podobów eliminowała ją z handlu chińskiego (eksport Japonii do Chn w latach 1907 - 1938 wzrósł o 22%, W Brytanii spadł o 37%, Stanów Zjednoczonych o 20%; import Japonii z Chn wzrósł w tymże czasie o 33%, Anglii zmniejszył się o 26%, Zjedn. o 65%). Ale to były objawy tylko zewnętrzne.

Kapitały angielskie mimo zagrożenia ich bankowych placówek w Szanghaju, Tientenie, Hankou, Pekinie (Peiping), Charlie, Dairen - i Kantonie nie daly się wyeliminować bez reszty. Przemysł wielkienny angielski dala nadal w Szanghaju. A Wielka Brytania popiera wrogi Japonii rządy Czang - Kai - Czecha, pożyczka mu złote funty (3 mln.) na podwyższenie chińskiego dolara.

Japońskie kapitały rosły w Chinach w tempie swobodnym. Od poziomu 0,1% w 1902 r., okazywały o do poziomu 35,1% w 1931 r. Ale kapitał angielski nie dala się jeszcze zdystansować. Jego rola jest nadal poważna - i niebezpieczna dla Tokio. To też Japonia prowadzi dalek konsekwentną akcję gospodarczą (wyłączającą się z rozstrzygnięciem długoterminowej wojny), usuwając zaszachów Wielką Brytanię również i strategicznie. Zajęcie Kantonu było wyznaczone przeciwko angielskiemu Hong - Kongowi (który obecnie „rząd” pekiniński chciałby „odkupić”), okupację wyspy Hainan skierowana była przeciwko francuskim Indochinom (sprawyrozstrządanie Anglii). Blokada Tien - Tsinu - to utrudnienie komunikacji z wnętrzem kraju przez kanał japoński rzeki Peiho, Hunho i Yang - Tse. To utrudnienie handlu morskiego (12% ogółu chińskiego, w tym 30% angielskiego).

Anglia jest zafeta Europą! - myślał w Tokio. Zagrożenie jej interesów w Chinach - tym właśnie momencie - skłócenie z part-

nerami francuskimi i amerykańskimi (i szczytany w Tien-Tsinie dotyczą głównie Anglików) umożliwił

zgodzenie antyjapońskiej polityki, skierując ją od Czank - Kai - Sze ka do mikada. Takie też są warunki Japonii. Nie mówi ona o eliminacji angielskich kapitałów - choć tylko wzmacnia na przeważnie blok Tien - Tsinu współpracy - współpracy, która pozwoli jej znieść opierające się coraz potężniejszą Chin - i zdezawutować w ich oczach Anglię. A ze zdobytymi zasobami surowców ruszyć siłą zbrojną lub gospodarczą, jak to mówił Claude Farrere Romanowi Fajkowski (książka „W Chinach znowu wojna...”) - na południe, na Pacyfik do Indii holenderskich, na Hawaje, Filipiny - może do Australii i... Kalfornii. A w dalszych

etapach na... Z. S. R. R., Indochiny francuskie, Indie angielskie.

Imperializm japoński stał o swym „Lebensraumie” już nie tylko azjatyckim. „Żółte niebezpieczeństwo” konkretność zaczyna z - brunatnymi!

R. LESSEL.

JAPŃSKIE
BISKI
BEEZ

PUDER
Z PUSZKĄ

cz. 4, 25

U. SZACH WARSZAWA

Po odczycie Edena Głos Tow. Bluma

Odczyt w Paryżu byłego ministra angielskiego, Edena, z którego sprawa widać było, że w jednym z ostatnich numerów naszego pisma, wywarła duże wrażenie na opinii publicznej Francji.

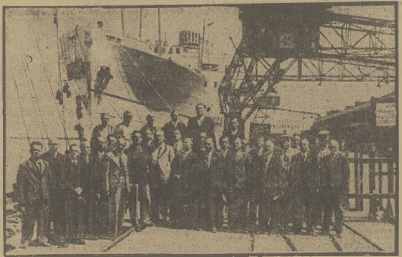
Głos przekonał o niedowzrocie jakiegoś bezspodziewanego kolektynego, hałaś przygotowania frontu Polku, zbrodnego do stawienia się oporu przeciw wszelkim zakonom i gwałtom faszystowskim, jest teraz zgodne z najpełniejszą z duchem polityki francuskiej.

Lady, która najczęściej niewiadomo wojny, muszą być zadomowione, że strachu przed nią nie czują, że ich odwaga i odwaga do pomocy przedstawiają się najwłaściwiej czynić pokój. Rasczej wolą na przeciw wojny, raczej przyjęcie

jej ryzyka, niż wydanie ŚWIATA NA ZUP RZĄDÓW SILY, gwałtu i przemocy - tak na marginesie pracy Edena pisał tow. Leon Blum. Jak dotąd, oszusta w polityce, trywialne zaprzeczanie faktów dawno świeżone rezultaty faszystowskim „wodom”. Teraz jest już ostateczny czas, żeby przekonać dyktatora, że agresja przestaje być już dobrym interesem. Skończyć się już dobre czasy bezkarności, trzeba będzie za wszystko płacić, i to płacić nie taniutko, zdeprecjonowanymi słowami, ale pełnowartościową krewią.

A kiedy nadzieje chwila, że tym razem oszaska Europa nabierze naurfania do Niemiec i ich współpółnic - arbiżtwa, koncyliacji i redukcji zbrojeń stana się złowieszcza.

„Ten diabeł hajcuje cały świat“ Dwa dni w Kallerowie

KURS DZIAŁACZY Z.Z.K. NA WYJECIE W GDYNI

wiały nas i podziwiała naszą odwagę (jedziemy - i choć burza buczy wokoło nas) - i wioząc na naszą dzielność złośliwym ich. Zycza nam „pomyślnych” wiatrów” i chórnie zapętuja:

„A dokąd to panowie jadą?”

Zaloga (to niby my) podnosi za ciałnie pięści i odpowiada:

„Na Hitlera!”

W tej odpowiedzi niedał się symbolika czasu. To niby był żart tylko, to odruchowa deklaracja, że w każdym czasie i miejscu świat pracy gotów jest walczyć z każdym, kto wokoło naszej ojczyzny zagroza.

Pomyślnie wiatry podą nas w stronę morza Północnego. I motor kutra nie opiera się naturalnemu kierunkowi, tylko łamie opór fal i prowadzi nas na zwidy po morzu. Płyniemy w stronę granic nie mieńskiego latu godzinę. Ze nami na 30-metrowej głębokości, śleń rybacka. Ciągnie ją na stalo- wych llnach nasz kutr. Prądziły- ują polów ryb.

Rybacki - wilki morskie - pokazują nam, aczurno z ładą, mór- rora poruszany, uczu smaków

sygnalizacyjnych, objaśniają każdy szczegół precyzyjnie, mechanicznej aparatury kutra. Widać, że widni pytają o dane i ich „wiedzy fachowej”. Zawsze to za- wód pokrewny. Rybak mora i wędkarz Włady - dwa bratanki, jako że Wiśła wypływa do morza.

Na morzu - w pasie Kanał Ki- loński - Gdynia, panuje żywio- ny ruch statków. Kierunek: - Zachód - Polska. Porty Gdynia i Gdańsk wydławują dziennie od 150 do 200 statków. Był dzień, że sama Gdynia przesładowała 120 statków. W czasie naszej prze- jazdy po morza wracali z Połud- niu statki „Polski”. W niedzie- leń od nas odległymi migotły sylwetki małych trampów. Każdy z nich wiódł do Polski po 3.000 tonn cennego ładunku. Rozpozna- liśmy handery. Była szwedzka, duńska, sowiecka, angielska.

Kiedy patrzyłem na przepływającą obok statki, przypomniał mi się „sforzyn” pewien: Karola Radia „Morze może łazić”, i łazi.

Lączy te narody, które we współpracy a nie w walce, widzą warunki dla współzycia państw i

Trzech premierów na kongresie socjalistycznym

W szwedzkim mieście Halden o- brawdano w niedzielę kongres so- cjalistów szwedzkich, na którym

prezesa ministrów Norwegii tow. Nygaardowicz pom. in. oświadczył, iż wojna jest najgorszym stanem, jak- i wojna może spotkać Norwegię. Wpół- jest naturalniejszym środkiem, mogący zapobiec wciągnięciu tych państw w wojnę. Związek skandynewskich państw nie jest przeciwny nikomu wymuszony, ale jest zbudowany na przemocy, ani- le ma charakteru sojuszu wojsko-

wego. Hasłem krajów północnych jest demokracja i neutralność.

Premier szwedzki tow. Hansson wskazał na stabilizację rządów w krajach północnych, premier zaś Dani, tow. Starnling, mówił o nie- popularności w tych krajach wój- zkiego rodzaju dyktatury. Kraje- nowydzkie nie tworzą ani gospodar- czo, ani wojennego bloku, lecz stanowią wielopiętny krajów neutral- nych, dopóty przeciwnych wszel- kim aktom przemocy w stosunku do innych krajów, dopóki nie zo- stanie zaskatowana ich własna neu- tralność.

Choroba Juliusa Streichera

Redaktor znanego światła Mit- telerowskiego „Der Stürmer” ciężko za- chorował. Odwołano go do sanato- rium w Hohenlychen, gdzie ma pod- dać się kuracji wodoleczniczej.

Ocy chodzący a prawdziwa choroba, czy a dyplomatyczny - dotychczas nie wiadomo. W dyktaturach, w- wiem, gdzie łasy zaradka szlisszów- jest a państwowym, gdzie ładzą przy- wódni już w zakłada dla obłąkanych.

Po paru latach Streicher został je- dnym z „wychowawców” narodu nie- mieckiego i jemu powierzono przy- wieszenie narodowi niemieckiemu światopoglądu narodowo-socjalistycz- nego.

Dziś wypada, iż Streicher jest choro- w, z którego choroby mądrość niektórzy narodości „socjalist” pol- skiego chowa.

Przemęczony naród

Nader licna katastrofą to dzie- dzie komunikacji w Niemczech po- stąpiły się ostatnio o nowy ład. Górkę wypadków, spowodowanych skutkiem zaszachowania wokoło przy- kieroć. Przed paroma dniami op. na drodze pomiędzy Moser i Achernem najeżdża czterokołowa, róggąca dalek przyczepki na wód, rozprężona w koma. Wodnica ułwł ciężkim obramionem ciała, a sofor- przynajm się, że opół przy kierow- nicy.

Proces na fide podobnego wypadku toczył się niedawno przed sądem krajowym w Dusseldorfie. W pierzo- szej instancji 33-letni sofor został skazany na dożywocie, w wypadku podobnym na 30 lat więzienia. Wskaz- ki, lecz prokurator zasądził na doży- wienie instancji.

Sądy uprzedziły się PRE- ZYCIENIEM PRAO obawiając się o polu i udułności, że to tym co-

nie, gdy wypadek samolotu opół na tydzień a padała na 48 godzin wyso- czej pracy w polu i przy nacinu. W drugiej instancji sofor skaza- na na dożywocie, a w trzeciej na 10 lat więzienia. Oskarżony wyrok przyjął a dożywocie, prawdopodob- nie w mylnym mniemaniu, że w- wzięcia narazem się wyści.

Świada, który wyjął wyrok mia- wieniny, doświadczone wie, iż to d- alajszymi Niemczech wybór przy- nie należy od sołi celownika, a 19-let- tat sofor a pomyślnie nie a wzięcia- woli lub dla naprawy pracowni 40 godzin w ciągu dwa dni, z pomyś- lnością sole na takto, że obłąkany cięż- kawy robotniczy zaszachował się dożyć jej ani się, ani onerę, pro- kurator wskazał otrzymał wokoło- ki a góry i „niezależnie” zaś Trze- ciejszy musiał wydać wyrok skazujący.

wymiany handlowej. Morze - wol- ne morze - jest naturalnym i naj- łatwiejszym łącznikiem tego poro- mienia. Korzystałmy z jednego doświ- adku do morza przed najazdem Krzyżaków (r. 1308), byliśmy w Gdańsku w epoce Jagiellonów (r. 1454), zgłaszamy swoje historycz- ne prawa za Napoleona (r. 1807) i odzyskujemy brzeg morski na przestrzeni 140 km. po zbrojnej walce i na mocy postanowień Trak- tatu Wersalskiego w r. 1919.

Dziś i nigdy już od Bałtyku o- depnąć się nie damy. Tak my- ślą i tak czują wszyscy Polacy. Bo morze - poza bogactwami naturalnymi, które waleńdzący ży- wiołowi, który uczucie grozy wy- woluje, słuszy państwu jako naj- bardziej ekonomiczny szlak ko- munikacyjny.

Na diabole prąjącego fale kutra stanął dyrgunt zaimprovizowa- ny na przedzie kutra. To niemo- rowany, zważy pogody na „bur- ra buczy wokoło nas” i uśmiał się, że samą Gdynia przesładowała 120 statków. W czasie naszej prze- jazdy po morza wracali z Połud- niu statki „Polski”. W niedzie- leń od nas odległymi migotły sylwetki małych trampów. Każdy z nich wiódł do Polski po 3.000 tonn cennego ładunku. Rozpozna- liśmy handery. Była szwedzka, duńska, sowiecka, angielska.

Kiedy patrzyłem na przepływającą obok statki, przypomniał mi się „sforzyn” pewien: Karola Radia „Morze może łazić”, i łazi.

Lączy te narody, które we współpracy a nie w walce, widzą warunki dla współzycia państw i

ogólne poruszenie. Tow. Odrobi- na oblicza, że stanęła, że musi być na kapit 100 kg. złowionych ryb, a pensjonariusz, choćby apetyty mając wilcze, takiej ilości nie skon- sumują. Powszechny śmiech i śpiew załogi przerywają kulinar- ne i finansowe kłopoty gospodar- cza. Polów się nie udał. Wracamy do Portu Władysława IV bez jed- nego ryba. Wędkarze wzięli pokie- wają z nas „rybaków” morskich, bo oni przynajmniej układają zła- pnia. Dobre humory i radość wy- ciełowców, są zapląta dla in- flicatora wyświekli, tow. Gryw- skowski i kierownika kursu, tow. Froelicha. Maszerujemy.

W drodze do domu spotykamy, że sama grupa letników, która ży- czyła nam „pomyślnych wiatrów”, są niezadowoleni, że wracamy bez Hitlera.

Na płaszczyznę brązu w Hallerowie codziennie widziany przystanek Kaszub. Jego „zbroja” jest nardziejem pracy. Zwywyczaj- nie ją zakrywionym na jednym końcu drutem. Złiera odpadki, czyści płatek. Pozdrawiam nas naszym „dzień dobry”.

„Oj - nie dohry, pane, bo ten diabeł hajcuje cały świat”.

— Kto taki? — zagadujemy — Hitler - pada odpowiedź.

W tym momencie ja kił, wskazując na jego drut śpieszki i z pasją 60-letniego starca grozi, że nam „być będzie hitlerowski”. Sdk- sam starego dół i przyrzeka- mu to samo.

R. Rusinek.

Oświadczenie kursy, jakie Z.Z.K. urządziła dla swych działaczy w Do- mu Wypoczynkowym w Hallerowie, stanowią ważny etap w pracy oświatowej tego Związku.

Proponuje nawet, ażeby w okresie 2-tygodniowym, t. j. w czasie trwania kursów, oficjalną nazwą domu zamienił na bardziej właściwą. Np.: „Domek Pracy Z.Z.K.”.

O to uścisnę prośbę kursistów w 10-minutowych przerwach 7-go- godinnego dnia lekcyjnego. Zada- nie to nie ma charakteru protestu czynnego, bo wszyscy słuchacze pracownicy PKP nie chcą być obiektem litości, czy współczucia, albowiem jechali nad morze nie dla wypoczynku, lecz z postano- wieniem pracy nad sobą.

Kursu polecała zadanie (wychow- ucie i kształca) i kursistów jako powzięcie sobie i drugim, że zys- kają tylko, ile tylko chcą z niego, jak było w ramach przedwiości, jako kursu kursu przewidział.

Pozą przedmiotami ogólnokształcącymi jak wiadomości o ekonomii politycznej, podstawach socjalizmu, polityki społecznej, wiadomości o Polsce współczesnej, Prezydium Związku przewidziało wykłady z dziedziny fachowej prak- tycznej, a mianowicie o pragmaty- ce służbowej i o sprawach organiza- cyjnych Związku.

Wykładowcami byli: K. Zapiski- ski, R. Froelich, K. Złota, M. Kras- kowski, Z. Piotrowski, S. Świerkocka, A. Zdanowski.

W ramach nauki o Polsce wzięły cennej odbyły się ostry godziny lekcyjne o Gdańsku i Gdyni, które przeprowadził niżej podpisany.

„JEDZIEMY NA HITLERA“

Atrakcja, jakiej program kursu nie przewidział, był wyjazd kutrem na pełne morze. Jak się stało - nie wiem. Był to „deser” po dobrym, jak zwykle, obiedzie. Decyzja zapadła szybko, bo i kie- rowca kursu nie protestował (kursiści przyrzekli „starcom” gu- dziny odrobinę i to, Grywowski, Sekretarz Generalny Związku na poczekaniu znalazł pokrycie w budowie. Z gospodarzem Odrodka, z tow. Odrobina, zawarliśmy u- mowę.

Wynajęcie kutra na 2 i pół go- dziny kosztuje 50 zł.

Kursiści nie odmówili. Groża, że pojedą na półów ryba. Na dor- sze. Dwóch - już w czasie jazdy - zmieniło kierunek i pojechało do... rybi.

Obliczyliśmy sobie, że złowi- my 100 kg. morskich ryb. Tow. Odrobina oferuje nam po 50 gr. za kilo. Kalkulacja prosta. Kosztą jazdy równają się sumie, jako przelimujemy za sprzedaży dor- zęcy. Przy takich nastawach, ja- kieś kursu nie odmówili. Groża, że pojedą na półów ryba. Na dor- sze. Dwóch - już w czasie jazdy - zmieniło kierunek i pojechało do... rybi.

Biłans jazdy zamknęliśmy osta- tecznie niedoborem.

Kuter - 50 zł; 3 ofiary morskiej choroby; półów - 00.

Za to samo jazda przystyciem przygód i emocji nagrodziła ma- terialnie staro.

U wejścia z basenu na pełne morze, na betonowym łamaczu- fal, stała grupa letników. Pozdra-

